

UJ CIMBORA

KÉPES GYERMEKCLAP

Ahogy kis cimboráink rajzolgatnak

Az Uj Cimborá nagy gyermekrajz kiállítására az egész országban mindenütt készülnek a gyermekek. Gyűlnek is a rajzok. — A fenti képet a Horlăcea-Jákótelki ref. iskolából küldte be György Erzsébet V-ik el. osztályu növendék.

VI. ÉVFOLYAM
5. sz.

1938. FEBRUÁR
10.

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR - SZERKESZTI: FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: CLUJ, STR. BARON L. POP No. 5. - TELEFON: 18-87.

ANYUKA SZÜLETÉSE NAPJÁN.

Irtá: Mari néni.

*Láttam szép kertünkben két kis virág
szálat,
Gondosan támasztva egy zöldelő fának,
Hozzájuk simultak, bátran neki dültek,
Oda se néztek már viharnak és szélnek.*

*Édes jó Anyácskám van két virág szálad
Kikért a két kezed soha el nem fárad
Te vagy az ők erős egyetlen támaszuk,
Szívükben találod köszönet s hálájuk*

*Minden reménységünk szerető oltalmunk,
Viharban és szélben reád támaszkodunk,
Ha melletted vagyunk semmitől se félünk
Istentől számodra hosszú éltet kérünk!*

Hogy írjuk?

avagy, a végből, a végett, avval, vagy azzal, azalatt, azután, ezután, azaz — ötven lei — de külön írjuk pl. az az ember, aki nem szeret dolgozni... azelőtt, aziránt, aznap, azonagy, azonfelül v. azonfölül, azonközben, azontul, áztat, áztatatta, áztatott, aztán, vagy azután, azur, azurkék.

TOBORZÓ.

Lám a toborzó díjak megmozgatják kis cimboráinkat. Egyik-másik neki lát a toborzásnak. — Legutóbbi toborzásunk: Szabó Janesi Szatmár: Láng Piri I. el. ot., Kádár Bandi II. g. ot. t. Szatmár, — Veress Kató Arad: Nagy Sári IV. el. ot. Arad.

Némelyik kis cimborá igazán fáradhatatlan a toborzásban. Példát vehetnek róla a többiek is.

*

További toborzásunk: Kiss Dini Kolozsvár, Finta Laci II. el. ot., Szabó Janesi Szatmár, Nemes Feri III. el. ot., Bartha Misi II. g. ot. t. Szatmár toborozta be az új cimborák közé.

Kertészkedjünk kis cimborák.

A jó Isten lassan ismét elhozza a tavaszt, amikor a napsugár életre csókolja az alvó fákat, bokrokat, kis virágokat. Ébredni kezd maga a föld is. Kis kertészeink lelkében is felgyul az öröm lámpácskája az első meleg napsugarak cirogatására. Az ősszel a kamrába szellős helyre elrakott virágmagvak előkerülnek. Rendezgetik, válogatják a kis kertészek, mert az előző évek kertészeti híradásaiból tudják, hogy vannak olyan virágmagvak, amelyeket már jan., február hóban el kell vetni. Ezeknek cserepeket, ládácskát, bennük földet kell készíteni. Milyen jó, akinek már tavaly is járt az Uj Cimborá, csak előszedi a tavaly tavaszi számokat s rögtön tudja belőlük a tennivalókat.

Nos, mik a legelső teendők? A cserepek, vagy ládák elkészítése — ez mindenesetre az első teendő — mert ha nincs edényetek mibe veteményeztek? A jó porhanyós földet, amelyet az edényekbe, vagy hosszú ládába raktok, néhány napig az enyhe lakás levegőjében érlelni kell hagyni, ha szárad öntözni is lehet. Kiszáradt földbe nem jó veteményezni, csakis nedves földbe, mert csak így kap csirát a magocska. Az agyagos földet nem nagyon szeretik a virágok, inkább a fekete, porhanyós földet.

Az Uj Cimborá II-ik országos kolozsvári gyermekrajzkiállításáról

irtak a kolozsvári napilapok, a Keleti Ujság s a Jóestét is. A gyermekek nagy érdeklődést tanusítanak a kiállítás iránt. Itt üzenjük meg a kis kiállítóknak, hogy a bírálóbizottság minden beérkező rajzot, képet átnéz, megbírál. Épp azért senkinek senki ne segítsen; mindenki önállóan dolgozzék, mert ugyanis felismerik a más munkáját a képen. Rajzolni lehet természet után vagy fejből, de emlékezetből is.

A rajzkiállítás befejezésekképpen nagy színházi előadásra készül az Új Cimborá. Sok szép tánc lesz a darabban, amelynek a címe: *Egyszer egy királylány*. Aki szeretne és tud is táncolni, a színdarab szereplői közé szívesen bevesszük; 7—8 éves fiukra, leánykákra és 9—12 éves leánykákra lesz majd szükség. A szerkesztőségben 12—1 között, vagy szombaton d. u. részletesen megbeszéljük a teendőket.

*

Most folynak a virágmagrendezési munkálatok, aki szeretne helybeli kis cimboráink közt kertészkedni, jöjjön be a szerkesztőségbe, hogy idejében megkaphassa az idén a magvakat.

Válasz.

Irta: **S. Sillay Erzsébet.**

Az Uj Cimborá Baráti Társaságának első ismerkedő vacsoráján tartott pohárköszöntőkre.

*Drága Nagyapó örökségét,
Ki bennünket úgy szerett!...
Ne hagyjuk soha elpusztulni,
Égjen lelkünkben szeretet.*

*Gyermekeink! Ti drágák, szentek,
S Te drága kis lap. érted küzdünk,
S ha majd mi kidülünk a sorból,
Ti folytatjátok, mit mi kezdtünk.*

Cézár története.

Bérczes Babszyna a melegszívű állatbarát kis cimborának ajánlom szeretettel: **Horváth Sarolta.**

Talán sohasem sütött olyan szépen a nyári nap, mint azon a júliusi napon, amikor Kláríka és Lackó sétára indultak a közeli erdőbe. Kláríka már nagy leány, első gimnázista, így hát édesanyja bátran rábízhatta az ötéves Lackó gyereket.

Nem is történt semmi baj, nem is történhetett, hiszen oly közel van az erdő, hogy a gyerekek első kiáltására ott teremhet édesapa a segítségükre. Így hát nyugodtan mendegélt a két gyermek. Sokat nevetgéltek, szaladgáltak, pillangót kergettek s azután egy ringó bokor árnyában jóízűen elfogyasztották a magukkal hozott uzsonnát. Kláríka teleszedte fehér kis kötényét vadvirággal, hogy abból illatos bokrétát kössön édes anyjának, közben mesét mondott öcsikéjének Szarkaláb hercegről és Pittypalatty kisasszonyról. A kis szőke Lacika csendesesen hallgatta, de mind jobban pislogott két nagy kék szemével, míg végül elaludt. Klári elhallgatott s csendesesen kötögette a bokrétáját.

Egyszer csak megzördült a haraszt a kis erdei uton Klári kikandikált a bo-

kor mögül s megpillantotta a részeges Antal bácsit a szomszédból. Most is részeg volt. Piszkos kezeivel hadonászott a levegőben s egy kutyát vonzott maga után, amely kétségbeesetten vonított. De a részeg ember ezzel nem törődött. Megállt egy fánál s a szegény kutyát felhuzta a vastag kötélnél fogva a fára s a kötel végét jól odakötötte az ághoz. A szegény kutya rángatózott, szűkölt, de a kegyetlen részeg ember nem törődött vele. Megfordult és magában szitkozódva, ingadozó léptekkel elhagyta az erdőt.

Kláríka a rémülettől mozdulni sem tudott: először azért, mert félt a részeg embertől, másodszer azért, mert sajnálta szegény Cézárt, az Antal bácsi kutyáját. Cézárt mindenki ismerte és szerette. Szép, nagy farkaskutya volt, de a sok verés és koplalás miatt nagyon gyenge bőrben volt szegény. És — lám — mi lett a sorsa? Ha nem segít valaki hamar rajta, ott pusztul el, felakasztva.

De Kláríka bátor kis lány volt. Most sem tétovázott sokáig. Elővette kis zsebkését, melyet a növénygyűjtésnél használt, odarohant a fához, felmászott egyik

vastag ágra és addig nyiszitelte kis ké-sével a kötelet, míg az széjjelfoszlott. Cézár élettelennek látszó teste nagy puffanással esett a földre s ott elterült. Egy pillanat alatt lenn termett Kláríka is és füрге ujjaival ügyesen leoldozta nyaká-ról is a kötelet. Nagy volt az öröme, ami-
kor látta, hogy él még. Dörzsölni kezdte, majd Lacikához futott, aki mosolyogva ébredezett s elmesélte neki, hogy mi tör-tént, amíg ő aludt. Lackó is Cézárhoz fu-tott s azután haza ment, hogy édesapját segítségül hívja. Tíz pere sem telt bele, vissza is tértek, vizet hoztak Cézárnak. Szegény elkinzott kutya mohón itta ki a friss vizet az agyagtáliból s azután hálás farkesóválással nyalogatta kis megmen-tői kezét.

Vidáman tért haza a kis csapat. Ott-hon már várta őket édesanya a jó vacso-rával. Lacika nemcsak a csontokat, de a húsból neki járó részt is Cézárnak adta. Akkor örült csak igazán, amikor apa megigérte, hogy megveszi a részeges An-taltól a Cézárt. — Így került Cézár a gyerekekhez, így lett kísérőjük, játszó-pajtásuk és őrizőjük. A nyugodt élet, a jó falatok meghizlalták, fényessé tették fakó, borzas szőrét. Lacika megesküdött volna rá, hogy Cézár a legszebb farkas-kutya a világon.

Telt-múlt az idő. A kis óvodista Lac-kóból komoly gimnázista fiú lett. Most ősszel vette fel először a szürke, karszá-mos egyenruhát. Fején büszkén hordja a szép, -tisza, ezüstszinóros diáksapkát. Cézár és ő most is jóbarátok. Mikor Laci a gimnáziumba indul reggelenként, Cé-zárt meg kell kötni, máskülömben egy-szer csak megjelenik a gimnázium folyo-sóján, megkeresi az első osztály tanter-mét, lenyomja a kilincset s két ugrással Laci mellett terem a tanár úr szörnyül-ködésére és a fiúk örömére. Laci pedig vörös arccal vezeti ki a rendbontó, hivat-lan négylábu jövevényt.

Még szeptemberben történt, hogy abban az utcában, melyben Lacikáék lak-nak, leszakadtak a villanydrótok egy éj-szakai szeles idő alkalmával. Az iskolába

induló gyerekek, — köztük Laci is — ki-váncsian nézegették a villanszerelők munkáját. Egy vigyázatlan pillanatban egyik fiú meglökte Lacit, aki hanyatt esett a villanydrótokra, melyek tele vol-tak árammal. Laci fel akart ugrani, de nem tudott. Az erős áram nem engedte. Kis teste rángatózni kezdett a villany-áramtól. A gyerekek rémülten menekültek, egyik sem merte elhuzni onnan a bajban levő fiút, ki minden pillanatban életveszélyben volt. Szőke fejről elgu-rult a hetyke kis diáksapka, keze, arca kékülni kezdett.

És akkor nagy csaholással, óriási szökésekkel ott termett Cézár. Hatalmas fehér fogaival megragadta a fiú ruháját és elhuzta a veszélyes helyről. Aztán hű-séges szemeivel kedves kis pajtása sze-meit nézte, szűkölt keservesen.

Mire az apja odaérkezett, Laci már túl volt a veszélyen. Cézár örömeiben azt sem tudta, mit csináljon.

Ezután még nagyobb lett a Cézár be-ésülete. Ismerte az egész gimnázium, iri-gyelték is Lacitól. De nem is adta volna senkinek semmi pénzért Cézárt a gaz-dája.

Az ilyen hűséges kutya meg is ér-demli a szeretetet.

Táncoló holland gyerekek

Van egy ország, messze innen. — Alúl van a tengerszínen. — Ország neve Hollandia. — Úgy mondják — sok csizmadia van ott és más mesterember. Dolgoznak, ha jó december. De, máskor is, hogyha sürgős. Van közöttük átör és hős. Szorgalmas és tiszta nép ez. —

Bajban a szegénnyel érez. A gyermeknép vi-dám fajta, — Nem elég nekik egy pajta. Ud-var, utca, mind az övük, felszedik az utca kö-vét. Dolognak is jókedvükben — de köszön-nek elmentükben. — Néha-néha táncra kel-nek, — A napjaik így eltelnék.

Józsi diák kalandjai.

Ifjusági regény. * Irta: Nagy Kálmán.

(1)

Biztos volt ugyanis, hogy nem jön be az öreg, mert levelében jelezte volt. Eladogatta ruháit, cipőit, fehérneműit és az értük kapott csekélyégeket is a többi mellé helyezte. Esténként pedig gyakran elővette a földrajzi atlaszát és figyelmesen tanulmányozta. Mikor mindennel készen volt, csak azt leste, hogy mikor adják ki a szüreti vakációt. Haza már jóelőre megírta, hogy nem fog menni, mert a vakáció úgyis csak két nap lesz és azért nem érdemes.

Tizenötödikén kikapták a szüreti szünidőt, öt napot, egész húszadikáig. Józsi is sebtében összekapta a csomagját, bepakolt egy pár inget, zsebkendőt, harisnyát, zsebre vágta az összes pénzét, még kölcsön is kért a felügyelő tanár úrtól valamennyit. Az internátusban bejelentette, hogy hazautazik és estefelé kis csomagjával a hóna alatt kisért az állomásra.

Még útközben megvásárolt egy veknit, vett hozzá egy szál kolbászt, meg egy negyedkiló halvát s megváltotta a menetjegyirodában a jegyét egész a fővárosig.

Az állomáson sokat kellett még várni a vonat indulásáig. Megnézte a menetrendet a fekete táblán, — a főváros felé pontosan 8 óra 15 percor indult a személyvonat. Azért megkérdezte egy vasutisapkás embertől is:

— Nem tetszik tudni, hogy mikor indul a fővárosi személyvonat?

— Nyoletizenöt! — mondta hivatalos hangon a vasutas, rá se nézve Józsi sira.

— Köszönöm! — hebegte Józsi és félénken elhúzódott.

Még csak hét óra volt. Még egy jó órát kellett várni. Az állomáson, az előcsarnokban, a várótermekben sokféle nép nyüzsgött, de diák egy sem volt, akit ismert volna, azok mind elmentek már a délutáni vonatokkal. Ennek örült Józsi. Most félt ismerősökkel találkozni, mert nem akarta, hogy lássák: merre utazik.

Egy darabig ödögött le s fel kis táskájával kezében. Benézett az elsőosztályú váróterem ablakán. Szép piros, bársonyfotelek voltak benne és földig érő nagy tükrök, utas nem volt benne egy sem. Próbálta kinyitni az ajtót, de be volt zárva. Szeretett volna bemenni, de tudta, hogy azt csak nagy urak előtt nyitják meg. Arra gondolt, hogy ha

gazdag lesz, ő is ilyen termekben fog várakozni.

A másodosztályú váróteremben már sokan voltak. Nők, férfiak, gyermekek, nagy csomagokkal, kofferekkel, skatulyákkal. Józsi is bement, körülnézdelődött, de leülni nem mert. Az ő jegye csak harmadosztályra szólt és félt, hogy kikergetik.

Benézett a harmadosztályú váróterembe is. Itt már nagyon sokan voltak. Mindenféle nép. Rongyosruhájú napszámosféle emberek tömött általvetőkkel. Asszonyok nagy szatyrokka, mindenféle batyukkal. Nagyon sok katona, meg katonafőnök, rongyos ember ült, feküdt, hevert a padokon, földön, asztalokon, a folyosón és mindenütt keresztül-kasul a katonaládák halomba tornyosítva. — Sokan ettek, mások aludtak, vagy beszélgettek. Most volt az ideje a katonai leszerelésnek. Most utazott haza a sok leszerelt katona. Egy őrmester szaladgált köztük, kiabált, káromkodott, rendezte, lökdöste, pofozta őket csoportokba a vonatindulások szerint. Fojtó dohányfüst terjengett a levegőben, a katonák mind cigarettáztak, a parasztok pipáztak és nagyon rossz volt a levegő.

Józsi csak benézett ide, de visszaborzadt a bűztől, s a szennyes ruhák átható, kellemetlen szagától és a torkot maró, tüdőt karcoló rettenetes dohányfüsttől. Megállott az előcsarnokban, egy darabig nézegette a könyvesbódé kirakatát, majd megállott a kivilágított forgóreklám-oszlopnál s gyönyörködött a piros, kék, sárga, zöld színekben pompázó reklámokban.

Nyolc óra előtt tíz perccel befutott a vonata. Látta az ablakon keresztül, amint ömlik, özönlik a sok utas kifelé csomagokkal, táskákkal. Sokan kiabáltak: — Hordár! hordár! Mások tolongtak, lökdösődtek. Egy vasuti ember kis kocsin hatalmas ládákat tolt a sínen. Az előcsarnokban is mozgolódtak a hordárok, vasutasok, kiabáltak, veszekedtek, csomagokat, ládákat cipeltek.

(Folyt. köv.)

Esti sóhaj.

Óh be jó, óh be jó!
Oda künnt hull a hó.
Ide-bennt kályha zeng,
Muzsikál esti csend.

Óh be jó, óh be jó!
Tél ölné kis hajó,
Szobácska jó meleg
Szerető emberek.

Oh be jó, óh be jó!
Meleg szív, meleg szó.
Vacsora, lámpafény,
Álom egy kanapén.

Óh be fáj, óh be fáj,
Fiacskám messze jár,
Istenem adj erőt,
Célt érjen mielőbb!...

Kirjákné Kovács Emma.

Etessük a hasznos madárkákat.

Irtá: **Dezső bácsi.**

Tegnap reggel kitettük a madáretetőket az emelet egyik befelé nyíló ablaka alá. A fehér csipkefüggöny mögül pompásan megfigyelhetjük a madárkák vidám lakmározását, amint a kendermagot felkapva, hirtelen rászállnak a szemközti álló fenyőfák vastagabb ágaira, s ott törik

fel az olajos magvacska héját, hegyes, árszerű csőröcskéjükkel. Vagy, amint csipkedik a hájat s mohón falják a testmelegítő zsíros táplálékot.

Leggyakoribb vendégeink a zöldes hátú, sárga begyű, fekete sipkás, *széncinkék*, azután a kék fejbübos, kék szárnyú, kék farku, sárga mellű *kékrinkék*, amelyeket molnárcinegének is hívnak. Ma reggel felváltva két kis sovány, szürke hátú, fehéres hasu, fekete kucsmás *fenyvescinke* állított be, sőt egy *csuszkapár* is jogot követelt magának az ingyenkonyha ételéhez. A csuszka szintén megérdemli a pártfogást, hisz ez a harkályhoz hasonló, de csak verébnagyságú madárka hosszú csőrével nagy öldöklést végez a káros rovarok táborában. Kékesszürke hátával, rozsdaveres hátsával kedvesen tarkítja vendégeink sorát. Valamennyi harcias madár és az etetőn egymást fenyegetik. Különösen a csuszka, amely hosszú lándzsacsőrét ég felé emelve figyelmezteti a cin-

kéket, nehogy őt megakadályozni mernék a zsákmányolásban, mert mindjárt feléjük szúr. A cinkek meg is várják, amíg a csuszka három kendermagot felszed a csőrébe, s elrepül. Azután jönnek ők sorba.

Mi kendermaggal, lóheremaggal, faggyuval, s drótra fűzött hájas bérrel tápláljuk őket. Holnap változatosság okából dióhéjjal fogjuk szaporítani az ételek fogását. Hadd érezzék magukat jól s meglehetősen ezek a hűséges madárkák, amelyeknek nagyon sok köszönettel tartozunk.

Mult évben szép gyümölcstermésünk volt. Bőven termett szilva, körte, alma. S amit főképp jellemzőnek említhetünk meg, a gyümölcsök épek voltak. Alig-alig találtunk köztük egy-egy férgeket. Eddig minden esztendőben azt tapasztaltuk, hogy gyümölcsfáinkon nem tud elszaporodni a féreg s a kártékony rovar, pedig közel lakunk az erdőhöz. No lám, az ép, egészséges gyümölcsöket

ezeknek a házuk köré szoktatott kertjeinkben tartózkodó kedvs madárkáknak köszönhetjük.

Nekünk nincs szükségünk költséges féregirtó szerekre, vagy drága permetezésekre, sem száz meg száz papirgyűrűre, amelyeket a férgek felmászása ellen szoktak a fák törzsére ragasztani, nekünk ingyen dolgoznak a féregirtó

madárkák s megkímélnék a sok és felesleges pénzkiadáástól.

Tavaly tavasszal megfigyeltem egy cinkepárt. Átlagosan minden két percben hoztak egy-egy kukacot, pondrót, lepkét a fiókáknak.

Ha megfontoljuk, hogy például a cinkék naponként 16—17 órán át etetik a fiókáikat, nem magvakkal, hanem rovarfélékkel, akárki könnyen kiszámíthatja, hogy egy cinkefészek mennyi hasznot csinál a gazdának csak egyetlen egy nap alatt.

A molnárcinegéről pontosan följegyezték, hogy egy pároska 17 óra alatt 475-ször tért vissza fiókáihoz hernyó s egyéb hasouló kártevővel.

Tavasztól őszig milliókra rug egy-két cinkecsalád által elpusztított rovarok száma, amivel felbecsülhetetlen hasznot okoznak nekünk.

Ezért legyünk hálásak velük szemben, s most fagyos télen, mikor szegény madárkánk nehe-

zebben jutnak élelemhez, etessük őket gondosan, szorgalmasan.

Kertjeink örei és kertészei nemcsak szorgal-

mas munkájukkal kedveskednek nekünk, hanem mint a tavasz első hirnökei, felvidító dalukkal, élénk hangjukkal, pajzán fütyentéseikkel üditik fel majd lelkünket.

A fűrészpor.

A hju kislányoknak írta: **Földes Zoltán** bácsi.

A kis Ilka nagyon szerette a cicomát. Ha tehette, deldíszítette magát mindenféle szalaggal és cifra selyemronggyal. Sőt — uramfia! — még ki is pirosította magát. Kapott valami eldobott selyempapírost, piros színűt. Ezt megnedvesítette és bekente a pofikáját vele. Aztán odaállt a tükör elé és nézegette magát.

Egyszer rajtakapta az édesanyja. A kis Ilka nagyon megszégyellte magát.

— Ejnye! — mondta az apukája. — Ez nem szép ám. A kisleány ne kívülről csinósítsa magát, hanem belülről. Kívül is legyen *rendes, ízléses és tiszta*, de belülről — a *lelke* — még *szébb legyen ám!* Tiszta, jó, kedves, engedelmes...

Ekkor odasomfordált a hároméves Tibike és mint afféle kis öreg, ismételte az apuka szavait:

— Ugy-e, Tibike kedvesz ész engedelmesz...? Ijka nem kedvesz ész nem engedelmesz...

Apuka odafordult, s hát látja, hogy kis hizelgőnek a kezében fityeg a tönkre-

tett játékbaba. Folyik, ömlik ki belőle, mint a záporosó — a fűrészpor...

A szép baba ugyanis fűrészporral volt kitömve...

Édesapa elnevette magát:

— Nó, lásd, kisleányom! Ilyenek azok is, akik cicomázzák magukat. Kívül ki vannak pingálva, cifrázva. Belül pedig a lelkük üres. Értéktelen, mint a fűrészpor.

Te tanulj. Vedd szivecskédbe, amit anyukád, a tanítónéni meg a papbácsi tanítanak. Úgy cselekedjél, ahogyan ők mondják... S akkor belülről — a lelkes-kéd — lesz drága, szép és kedves...

Találos kérdés.

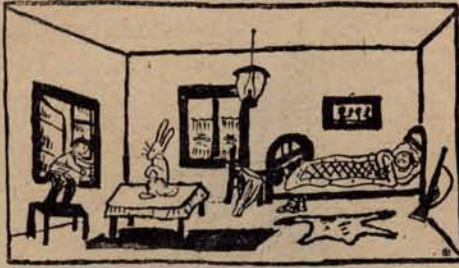
*Egy állat sincs hasznosabb nálam a világon,
Nálam nélkül senki sincsen a földhátton.
Ártalmasabb sincsen nálam az országon,
Oly pazarló sincsen rút Tatárországon.*

A tűz

Mi az?

Pocokos Tóbiás, a híres nyúl vadász.

Az apró cimboráknak írta és rajzolta: Horváth Sarolta.

3.

Gondolja magában: „Várj csak Tóbi-bátya, Holnap biztosan lesz nyúl a tarisznyába!”
S éjszaka bemászik a Tóbi ablakán,
Ott egy kitömött nyúl; — „gyere velem,
komám!”

4.

A kitömött nyulat hóna alá csapja:
„Ezt lövi le Tóbi!” — gondolja szaladva.
— Erdőben a nyulat egy fa mellé teszi
S hogy mi fog történni, előre neveti.

(Folyt. köv.)

Évike meseországban.

Írta: Ferenczy László Marcella

(Folytatás.)

Mesélő:

Nemsokára ritkulni kezdett az erdő. Egy gyönyörű selyem rétre értek. Micsoda tarkaság! Micsoda sokadalom! Bál volt itt bizony, nagy bál, ide igyekeztek a virágtündérek is, akikkel Évike legelőször találkozott. Mintha az összes mesekönyvek itt adtak volna találkoztót egymásnak. Hüvelyk Matyi Babszem Jankóval birkózott. Ugyancsak hemperegtek a fűben. Azt akarták tudni, ki az erősebb. Ott volt még Csizmás Kandur, Fajankó, Tündér Ilona, Dugó Dani, Ali Basa, meg a Kaesa, Hamupipóke, Nótás Zsuzsa.

Ekkor egy tündérlány libbent elő. Olyan szépen táncolt, hogy még Babszem Jankó és Hüvelyk Matyi is abba hagyta a birkózást és a táncot nézték.

(Jelenet: tetszésszerű tánc.)

Mesélő:

Aztán Darázs Dari és Dongó Diri jöttek elő és énekelni kezdtek.

(Jelenet: játék.) Ének:

Züm züm züm züm züm züm züm
Vig az erdő
Vig a mező,
Züm züm züm züm züm züm züm
Igy telik el az esztendő.

Darázs Dari: Mit tudsz, darázs pajtás?

Dongó Diri: Én tudok egy verset.

Darázs Dari: Lássuk! Szavald el.

Dongó Diri:

Meseország az országunk,
Máshova mi nem is vágyunk,
Ha megázunk, az sem nagy baj, esőben
[nő nagyra a haj.
Forrás vize nekünk csobog, patak vize
[nekiünk locsog,
Hát még hogyha szól madárdal, ember
[olyan csak ritkán hall.
Barátunk az erdő, határ, kelyhet virág
[előttünk tár,
Illatával minket vidít — élni, élni milyen
[szép itt.
Meseország az országunk, innen soha el
[nem vágyunk.

Dongó Diri: Hát Te mit tudsz?

Darázs Dari: Én is tudok egy verset.

Dongó Diri: Na, mondd el!

Darázs Dari:

Kinn a határban szép napsugárban
Libben a pille, száll a madár,
Szőke leányka dalos szavára
A patak, a rét figyelve vár.

Zöld fűben nézzed! Zsong-bong az élet.
Leányka fonja hosszú haját,
Kis bokor ága borul reája,
Boldog — felejt minden baját.

(Darázsak el.)

Mesélő:

Minthogy Meseországban mindenki tud táncolni, a táncot ott nagyon szeretik.
— Lássuk a baba-táncot! — kiáltották innen is, onnan is.

Két kis tündér jött hát elő, Inei és Finei és eltáncolták a selyemrét nézőközönsége előtt a baba-táncot.

(Jelenet: tánc.)

Mesélő:

Micsoda taps és vihar zúgott fel a se-lyemréten! Babszem Jankó, hogy jobban lásson és halljon, Hamupipőke vállára telepedett, de hátul a katonaság-népség zúgni, majd kiabálni kezdett:

— Halljuk Nefelejtsét, ő még nem szerepelt!

Nefelejts nem akart előjönni, azt mon- dotta, ő nem tudja a versét, belesül és ki fogják kacagni.

— Nem kacagjuk! nem kacagjuk! — kiáltották kórusban. — Csak szavaljon!

Nefelejts hát ki is libbent és szavalni kezdett. (Jelenet: játék.)

Nefelejts tündér.

Nefelejts tündérnek, jaj, most sok a dolga, Bár a keze alatt dolgozik sok szolgál.

Ő maga ápolja azért kis virágját,

Öntözi, frissíti, simogatja ágát:

Gyönyörű kék színét bizony maga festi,

Megkezdi hajnalban, s munkája tart estig.

Szép is ez a virág, a szellő ingatja,

Az esthajnalesillag álomba ringatja,

Napsugár esőkolja. Kis Nefelejts tündér

Nem adná virágját semmiféle kincsér.

Mesélő:

Nefelejts verse mindenkinek nagyon tet- szett. Még is tapsolták. Még Évike és a kí- séró tündér is tapsoltak.

De egyszerre elhallgattak a mulatozók, jött Meseország királynője kíséretével, hogy alattvalóit meglátogassa. Nincs-e köztük baj? Cívódás? Mert a civódó, rendetlenkedő meseországi lakosnak régen rossz. Nem kap ebédet, nem kap vacsorát és játszani sem engedik, míg a hibáját jóvá nem teszi. A kí- rálynő jószágosan, de szigorúan nézett szét. Nem volt semmi baj. Meg volt elégedve mindennel és mindenkivel. Mondta is:

(Függöny felhúzódik, festőien szép cso- port közepén a királynő, körülötte a kísérei s Meseország összes népe.) (Jelenet, játék.)

Királynő:

— Örvendek, hogy mindent szép rend- ben találtam, s nem kell senkinek sem félre- tenni a vacsoráját. De, minthogy már későre jár az idő, a vacsoracsillag is fenn van már az égen, készülődjön ki-ki haza.

Bucszúzóul énekeljük el a tündérek dalát (Gyermekek énekelnek, majd az ének végén sorakoznak s indulnak ki, miközben ismét lik: szép párom, jöjj hát a táncba.

Holdfényes éjféli órán,

Táncot lejt minden tündérlány.

Selymes hajukkal játszik a szellő,

Kellemes, illatos itt a világ.

Szép párom, jöjj hát a táncba,

Fűzzük magunkat egy láncba,

Nézd, virággal rakva itt minden ág —

S milyen búbájós, szép itt a világ.
Refr. Szép párom, jöjj hát a táncba...

Mesélő:

Évinek még a szája is nyitva maradt a csodálkozástól, mert ilyen szépet ő még soha nem látott. Talán reggelig is ott maradt volna, ha a kis kékruhás tündérke nem fogja meg a kezét.

— Jöjj, Évike, az este közelg, a pilóta már vár, mivel éjszakára otthon kell lenned. Amit körülted láttál, ez volt a mi országunk, Meseország. Jó tett helyébe jót várj! A jó cselekedet mindig meghozza a maga jutal- mát. Jó kislány voltál, megérdemelted, hogy megmutassuk neked Meseországot. De most siessünk, a pilóta ne várjon ránk hiába.

Évinek eszébe jutott a síp, amit a piló- tától kapott. Kivette a zsebéből és belefúj- t. Hát csak berregni kezdett a feje feletta gép. Épp előttük szállt le. A kékruhás tündér megcsókolta Évit és besegítette a gépbe.

— Isten veled, Évike, mondd meg a földi gyermekeknek, hogy legyenek jók s akkor ők is eljutnak Meseországba. — Még egy-két bucsúintés s a fehérszárnyú gép, a „Gondolat“ a levegőbe lendült — aztán el- tűnt a kis tündér szeme elől.

Hogy meddig mentek s hogy szállott ki, ki vette ki a gépből, Évi nem tudott vissza- emlékezni rá, mivel az egész napi járás s a sok érdekes élmény kifárasztotta, úgy, hogy, amint a gép motorja zúgni kezdett — le- esuklott a feje és elaludt. Csak arra ébredt másnap, hogy édesanyja költögette.

— No te kis álomszuszek! Már tizenegy óra, kelj fel!

Évi hirtelenében azt sem tudta, hogy hol van. Álmodik-e, vagy ébren van?

Mennyit tudott azután mesélni szülei- nek, de különösen Palkónak, az öccsének, Meseországról. Kikkel találkozott s mit lá- tott ebben a gyönyörű országban.

Minden bizonnyal más gyermekek is szeretnének ebbe a gyönyörű országba el- jutni. Még szerencse, hogy sem utlevél, sem vizum nem kell ehhez az utazáshoz. Elég csak a jó magaviselet, szorgalom, szófoga- dás és a jócselekedetek gyakorlása, hogy egy jó napon megjelenjen a „Gondolat“, ez a pompás kétfedelű, fehérszárnyú gép és az arravaló gyermekeket Meseország kedves la- kosaihoz röpitse. (Függöny felhúzódik s egy szép élőkép keretében az összes szereplők megjelennek. Zene: Holdfényes éjféli órán, melyből az összes szereplők halkán elénekel- nek néhány sort, miközben a függöny lassan leereszkedik — s a darabnak vége.)

Vizsgálja, anyáknapjára s bármilyen al- kalomkor játszható színdarab. A darab elő- adásánál fontos a mesemondó megválasztása.

Ahogy kis munkatársaink írnak...

Porutiu Felicia köszönő levele.

Kedves jó Marcella néni! Hála a jó Istennek szombaton hazajöttem a járványkórházból. Autón hoztak haza, mert még nem szabad járnom, mert egy kicsit beteg volt a vesém. Így hát még mindig fekszem — de két-három nap múlva fel is kelhetek s akkor felkeresem Marcella nénit és a kis cimborákat. Addig is így levélben köszönöm meg azt a sok jóságot, amivel elhalmoztak. Köszönöm, Marcella néni. Turdean néni és a drága Művész bácsi látogatását. Igaz, hogy csak ablakon keresztül tudtunk beszélgetni, de így is nagyon örültem. Hát még a gyönyörű virágoknak, narancsoknak s a kékszálagos kosárkának, mely tele volt narancsal, mézzel és cukorkával! És köszönöm a jó kis cimboráknak a sok kedves levelet. Harcsa Miminek, Weis Irénkének, Blau Évának, Klein Arankának, Gellért Ibinek, Borza Jolánkának és Öcsinek, Turdean Klárikának, Daróczy Évának és a többi kis cimborának. Engelbrecht Magdusnak és Soós Nusikának, meg a többi sülelmedi iskolásoknak külön köszönöm a szép szentképeket és ibolyákat. Nemsokára lesz a születésnapom s akkor majd remélem, mind eljönnek hozzám a kis cimborák, hogy együtt együk meg a születésnapotortát. Kezeit csókolja: Porutiu Lici.

Bemutatóközö.

Hovány Béla IV. el. oszt. tanuló.

Kedves Szerkesztő néni!

Nagyon boldog vagyok, mikor most én is bemutatkozhatom az „Uj Cimborá“-nak.

Nevem Hovány Béla. A Iasi „Notre dam“

iskola IV. osztályában járok. Már I. osztálytól kezdve tanultunk franciául is.

Bár még csak két Cimborát kaptam, mégis nagyon megszerettem.

Nagyon sajnálom, hogy mostanig nem tudtam róla.

No, de se baj. Igyekezni fogok a jövőben hűséggel és ragaszkodással kárpótolni az „Uj Cimborát“.

Szerkesztő néninek kezeit csókolja és minden kis cimborát szeretettel üdvözlö:

Iasi, 27. I. 1938.

Hovány Béla,

IV. el. oszt. tan.

Megjegyzés: Hovány Béla kis cimboránk szépen, rendezően írt. Ügylátszik életrevaló gyerek. Egy-két helyesírási hiba, ha akad a levélben, nem olyan nagy baj, majd megtanul helyesen is írni. Ti, mindenestre keressétek ki a hibás szavakat, írjátok le és küldjétek be nekünk.

Eszperantó nyelvtanfolyam

Vezeti: Kormos Jenő,

Tizenharmadik lecke — Dektria lecino.

Számnevek. — Numeraloj.

1 unu	11 dek unu	21 dukek unu
2 du	12 dek du	30 tridek
3 tri	13 dek tri	40 kvardek
4 kvar	14 dek kvar	50 kvindek
5 kvin	15 dek kvin	60 sesdek
6 ses	16 dek ses	70 sepdek
7 sep	17 dek sep	80 okdek
8 ok	18 dek ok	90 naudek
9 naŭ	19 dek naŭ	100 cent
10 dek	20 dukek	1000 mil

A tőszámnevek egybeírása által alkotjuk a tizeseket, százásokat ezreseket:

64 sesdek kvar

196 cent naudek ses

2675 dumil sescent sepdek kvin

Jegyzet — Miliono (millió az esperantóban főnév és így a főnevek módjára ragozzuk. Pl. Kvar milionoj = négy millió; tri milionuloj = három milliomos ember.)

A főnévi **o** képzővel képezzük a főnévi számokat: la unuo = az egység, az egy; la dekduo = a tucat.

A sorszámok a melléknévi képző hozzáadása által keletkeznek: unua = első; dua = második; mil kvina = ezerötödik.

A számok mint határozók az igehatározói **e** képző által keletkeznek: unue = elsőör; due = másodsor; mil dukek trie = ezerhatszónharmadszor.

Az osztó számneveket **po** szócskával képezzük: po du = kettőjével, két-két, po dek du = tucatjával, po persono = személyenként.

MARCELLA NÉNI POSTÁJA

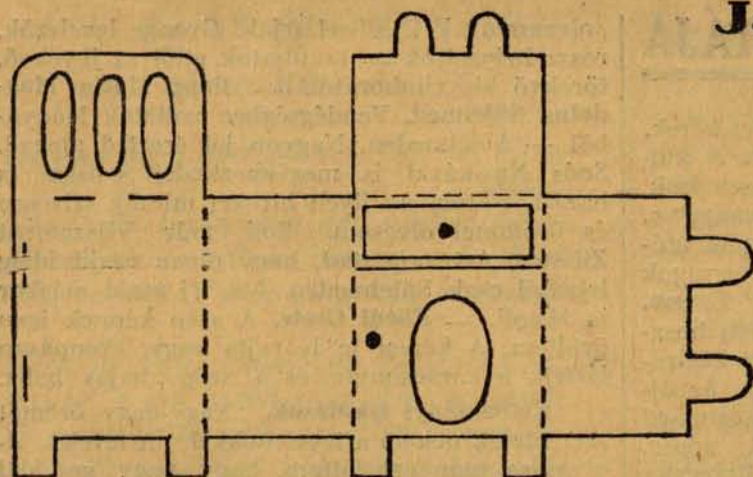
Teleky Dezső. Még egy kis türelmet kérek, amíg válaszolni tudok. — **Gál Lajosné.** A küldött kéziratokat köszönjük — felhasználjuk. Hogy tetszik az új helyen? „Pisti karácsonya“ c. cikk alá nincs a szerzője oda írva. Kérjük utólagosan megírni — hogy a közlendő anyagok közé oszthassuk. — **Kirjákré Kovács Emma.** Addig is, míg nagy elfoglaltságom mellett hosszabb levelet írhatok, üzenem: a küldött kéziratok külön örömet jelentenek számunkra. Az újévre küldött szerencsekrajcárok megérkeztek-e? **Kozma János.** Egy kis türelmet kérek, addig, amíg válaszolni tudok levélben. — **Bereczky Gizella.** Új kézírata beérkezett. Amint időm lesz rá, azonnal áttanulmányozom. — **Józsa János.** A szeretetteljes jókívánságokat köszönöm — hasonlókkal viszonzom. A kéziratok fogytán vannak. Pedig székely nagyjainkról mindig szívesen hallunk. — **Földes Zoltán.** Levelére levélben fogok válaszolni. — **J. Markovits Edith.** Új helyéről küldött levelét megkaptam s a kéziratokat is. Minden jó írást megbecsülünk és szívesen veszünk. — Meleg üdvözlöt.

Fekete Gyula Kisnamény. Az iskola címére ajándékképp küldött újság megérkezett, nemcsak a gyermekek, de még a „tanítóbácsi“ lelkében is a váratlan öröm meglepetéseként hatott. „Az egyetemes tanítóság felelősségteljes és nehéz munkájának elismerése az Uj Cimborá — írja levelében. Valóban — az Uj Cimborá tudja és értékeli a tanítóság munkáját. Igaz, hogy kis szülőfalumból én már régen elkerültem, de az iskola, s a gyermekkor emléke ma is élénken él bennem, az akkor elvetett magot jó kezek vetették. Im az évtizedek munkája hozza meg az elismerést. — **Porutiu Felicia Kolozsvár.** Hála Istennek, hogy jobban vagy már. A köszönő leveledet megkaptam. — **Incze Gábor I. g. o. t.** **Nagyenyed.** Küldöd a 3-ik szám rejtvény megfejtését. A rovatvezető a sorsolásra beosztja majd. — **Szabadi Babuka Bucuresti.** Hosszu levelet írtam neked s a — kolozsvári kis cimborák is. Szeretném azonban, hogy mire ezeket a sorokat olvasod — már ismét egészséges légy. Édes jó anyádat melegen üdvözlöm. — **Szilágyi Erzsébet és Dezső Nagyenyed.** A rejtvényfejtés jutalomkönyvének nagyon örültetek — azóta már el is olvastátok — s tetszettek nektek Nótás Zsuzska dalai. De akkor lesz ám még érdekes, ha ezeket a dalokat meg is tanuljátok énekelni. Nemcsak megfejtéssel, de új rejtvényt szerkesztéssel is megpróbálkozzatok. Írjátok máskor is. — **Sóos Nusika, II. el. o. t. Sülelmed.** Olyan ügyesen levelezel Nusikám, egy íródeák sem különben. S hogy vigyázol a helyesírásra, pedig még csak II-ik elemista vagy — de lám, tudod, hogy emberrel két „r“-el, hóember, egybe,

„olvassam“ két „s“-sel írják. Gyenge levelezők, rossz helyesírók — tanuljatok ettől az igyekvő, törekvő kis cimborától! — **Papp Mária Magdolna Sülelmed.** Vendégségben voltatok Menyőből — Sülelmeden. Nagyon jól érezted magad. Sóos Nusikával is megismerkedtél s össze is barátkoztatok. Az ilyen híreket mindig szívesen és örömmel olvasom. Zoli már visszament Zilahra. Azt sajnáltad, hogy olyan rövid ideig lehettél csak Sülelmeden. No, írj majd máskor is Magdi. — **Füedl Grete.** A szép képnek igen örültem. A képen te is rajta vagy. Pompásan látszik a karácsonyfa és a szép hajas baba.

Kisnaményi iskolások. Nagy-nagy örömet szereztek nekem a leveleitekkel. A levelek át-olvasása után azt láttam, hogy nagy gonddal nevel benneteket a tanítóbácsitok. Hallgassátok is meg minden szavát. — **Vargha Antal V. el. o. t.** Mikor legelőször megkaptátok az Uj Cimborát, idegen volt előttem a cím, de amikor elolvastátok, mindnyájan a szívetekbe fogadtátok. Édes apádat Varga Bertalannak hívjátok, édesanyádat Kádár Máriának. Nem emlékszem a nevékre. Otj laktatok mindig a faluban? — **Szabó Dezső.** Elfelejtetted a neved mellé odairni az osztályod számát. Ez pedig nagyon fontos, mert honnan tudjam most, hogy a kisnaményi elemi iskolának hányadik osztályába jársz? Édes apád s édesanyád neve is ismerős előttem. — **Gacsályi Imre.** Az előbbi üzenet neked is szól. Az osztály számát a levél keltének helyét, év, hó és napját sohasem szabad a levélből kifelejteni. Az újságnak nagyon örültetek. Legjobban a kis székely leány esete a farkassal — tetszett nektek belőle. Családotokra jól emlékszem vissza. — **Koncz Bertalan IV. el. o. t.** Nagy volt az öröm az újság miatt. A tanító bácsi felolvasta a levelet, amit a szerkesztő néni küldött. Bizony, sok-sok év eltelt, azóta, hogy én is oda-jártam, abba az iskolába, amelyikbe most ti jártok. De lássátok, én ha el is kerültem, azért arra az iskolára sokszor gondoltam. Édesapádra nagyon jól emlékszem. Édesanyád talán más faluból való? — **Váradai Antal V. el. o. t.** Meglepett szép, rendes leveled. Az írásodból azt olvasom ki, hogy a könyveket még az iskolán kívül is szívesen forgatod. Az újságot még édesapád is elolvasta. — **Gacsályi István V. o. t.** Azt írod, ti is örültetek az Uj Cimborának, mikor legelőször megkaptátok, de még jobban örültetek szüleitek, hogy annyi év után sem felejtette el őket a szerkesztő néni. Nem bizony. Édesanyádra jól emlékszem. Az üdvözlötöket köszönöm. Hasonlóval viszonzom. — **Mércse Margit V. el. o. t.** Nagyon szépen írtál, Mércse Margit. A szíved sugalmazott minden szót. Jó egészséget és békességet kívánsz. Jót kívántál — a legfőbb jókat. Hallgassa is meg az Isten a jó kívánságaidat. Édesapádtól majd kérdezd meg, hogy Mércse Antónia rokona-e neki?

Játék is, rajz is.

Nos kitaláljátok-e, hogy mi-
nek a rajza a fenti minta?

No elárulom, hogy ne törjé-
tek soká rajta a fejeteket: *éj-
jeliszekrény rajza*. Ha kész a
szobaberendezés, még ezt is el-
készíthetitek a többi butorhoz.
Ahány ágyat készítettek,
annyi éjjeliszekrényre van
szükség.

FEJTÖRŐ

1. Szélmalomrejtvény.

Beküldték: *Pitő Mancsi és Laci, Iași.*

A
A
K
M
S
A
K
M A R Á G I L E B E M E V S K
E
S
A
T
E
N
I

2. Betűrejtvény.

Beküldte: *Bleicher Pali, II. g. o. tan.
Gyulafehérvár.*

116

1

Kérjük magyarországi előfizetőinket, hogy
előfizetési díjaikat, a „*Studium*“ könyvkiadó
R. T.-hoz, Budapest, Keckeméti-u. 8. sz., az
Új Cimborá számlájára szíveskedjenek befizetni
Új előfizetések ugyanott eszközölhetők.

3. Névjegyrejtvény.

Beküldte: *Borza Andor, IV. el. o. tan. Kvár.*

KESERKE DORLÁN

trakmeres

VASORJ

Megfejtési határidő: 1938 február 25. A
megfejtők között jutalomkönyveket sorsolunk ki.

Minden nap egy új mese! A Parádi-Husz

mese-torna iskolában színes képekonyveket for-
gathatunk, színes ceruzákkal rajzolhatunk. A sok
pompás mese szereplőit tánccal, tornával utá-
nozzuk és énekelünk hozzá. Most télen, a mackót
és nyuszt ismerjük meg képekből, versekből,
énekekből és torna-mozdulatokból. Vidáman tan-
nulunk énekelni, táncolni és tornázni. Hetenként
2 órai vagy mindennapos foglalkoztatás 3 éves
kortól kezdve. Érdeklődni lehet d. e. 10–12 óráig
és d. u. 3–6 óráig, Piața Unirii 10. szám alatt,
I. emelet. (Telefon: 25–48).

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre
100 lej. A Családszövetség tagjainak 160 lej és
10 lej portó. Egyes szám ára 6 lej. Magyar-
országon 12 p., Jugoszláviában 150 dinár, Cseh-
szlovákiában 60 ck. Amerikában 300 lej.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA.

Főmunkatársak:

TELEKY DEZSÓ, SIMON SÁNDOR
és KORMOS JENŐ.

Minden cikkért a szerzője felelős.